

Det væsentlige i loven er, at 1975-lovens erstatningsbestemmelser udgår af Landbrugsministeriets særlovgivning. Der findes nemlig generelle regler om erstatning, og erstatningssager om flyvehavre skal fremover anlægges efter den almindelige lovgivning. Så fra at være en erstatningslov er loven nu blevet en bemyndigelseslov, der giver landbrugsministeren mulighed for at fjernstyre ukrudtsbekæmpelsen af denne vækst.

I Det Radikale Venstre har vi tænkt lidt over, om man ikke kunne have lagt disse regler ind et andet sted, men vi accepterer selvfølgelig – ikke mindst af historiske grunde – at flyvehavren har sin egen lov.

Vi kan støtte lovforslaget.

Niels Højland (FP):

Jeg vil starte med at sige, at selvfølgelig vil Fremskridtspartiet støtte lovforslaget. Men der er dog nogle ting, som vi mener skal ændres, inden vi kan stemme for det, men det regner jeg også med at de bliver.

Da hr. Peder Sønderby var heroppe for lidt siden, hørte jeg, at der blev henvist til lovens § 3, som siger, at den af ministeren bemyndigede person kan gå ind på ejendommene uden retskendelse. Det finder vi betænkeligt, men det er ikke noget nyt fænomen. Jeg tror, at man allerede under den tidligere regering begyndte at indføre dette fantastisk gode princip med, at når lovene blev revideret, kom den bestemmelse ind, så det vil jeg ikke laste den nuværende landbrugsminister eller den nuværende regering for.

Problemet med flyvehavre er, at der er mange, som ikke ved, hvad flyvehavre er; men det er en ret grim ting at få ind på markerne, og hvor det ellers kan være. Jeg kan huske, at for et par år siden så jeg i en butik, der handlede med sået pyntegræs og forskellige andre ting, at der var flyvehavre i noget af det. Jeg håber da også, at man kontrollerer den slags ting, der bliver solgt i butikkerne, så flyvehavren ikke spredes på den måde.

Så er der en anden lille ting, som står i den gamle lov, men det er nok ikke noget, der betyder noget. Der står, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det står der ikke noget om nu, men det kan være, der er en dybere mening med det, eller at der også er problemer med flyvehavre dér. Det ved jeg ikke.

Men så er der noget helt andet, og jeg nævner det selvfølgelig, fordi det kan blive et problem.

Lige nu ser det ud til, at den økologiske landbrugsdrift ligesom går lidt i sig selv og ikke rigtig har den udvikling, som nogle mener den skal have, og det kan man vel nok kun være glad ved. Men ellers tror jeg virkelig, det kunne blive et problem med flyvehavre, for man har jo fundet ret gode sprøjtemidler til at bekæmpe flyvehavren med, og de midler må man ikke bruge i den slags landbrug.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil starte med at knytte nogle kommentarer til De Radikales og Fremskridtspartiets indlæg og tage det sidste først. Det er rigtigt, at man ikke må bruge sprøjtemidler i økologiske landbrug, men man har også styr på flyvehavren. Der er ingen problemer, og hvis der var problemer, skulle landbrugsministeren også have de beføjelser, der ligger i lovforslaget, til at skride ind, selv over for økologer.

Til fru Vibeke Peschardt fra De Radikale vil jeg sige, at det er jo helt rigtigt, at det er morsomt med en særlov. Men det er et alvorligt problem, hvis flyvehavren for alvor får fat, og derfor er det rimeligt nok, at der findes en lov om bekæmpelse af flyvehavre, for det er et offentligt anliggende.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at vi er indstillet på at støtte det. Det betyder en omlægning fra en erstatningslov til en bemyndigelseslov for landbrugsministeren, så han effektivt kan skride ind de steder, hvor det er nødvendigt. Jeg er enig med Fremskridtspartiet i, at det også må gælde i den udstrækning, der er frøsalg til private havebrug; man må også sørge for, at det ikke spredes ad den vej.

Med disse ord kan vi støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frederik Nørgaard (S):

Jeg vil godt komme med en bemærkning til de ordførere, som har udtrykt en vis betænkelighed ved de muligheder, landbrugsministeren får ifølge lovforslaget med hensyn til kontrol og efterfølgende sanktioner. Alle er jo bekendt med, at det ikke er godt naboskab, hvis man ikke sørger for at få kontrol med sin flyvehavre, hvis der er noget. Hvis man ikke sørger for at få den luget væk og brændt af, er det vel også rimeligt, at der er en vis mulighed for, at der kan føres kontrol med det, og at der efterfølgende kan gives nogle sanktionsmuligheder.